

have havt Stabsfregenter, og der kan altsaa ikke let være Tale om, at de have kunnet gjøre Overtagertjeneste. De to Stabsfregenter ved Rytteriet ere Løere ved Skolen, men Eskadronerne have ikke havt dem. Hvorledes Forholdet har været ved Artilleriet, skal jeg ikke her omtale, men jeg antager det for mere end tvivlsomt, hvorvidt de der have forrettet Overtagertjeneste. Den ærede Minister beraaber sig paa, at man har overladt de hidtil værende Stabsfregenter et Valg mellem, om de vilde overtage den nye Stilling eller ei, og at man altsaa ikke havde forurettet dem. Jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at et saadant Spørgsmaal, rettet til en Underofficer, har ikke saa stort at betyde, thi er der først fremsat Noget fra Overtagertjenestens Side om, at den hele Institution skal udslettes, saa er det indlysende, at de, der kræve at beholde deres hidtilværende Stilling, ville komme til at staa i et saa skævt Forhold og blive saa uglefete i deres Stilling, at det kun kan blive ueghageligt for dem fremdeles at blive i den. Smidlerid, Hovedvægten ligger ikke paa disse Punkter; thi hvad end Ministeren kan anføre til Støtte for sin Opfattelse af denne Sag, er der ingen Tvivl derom, at Forudsætningen for Loven af 25de Juli d. N. er den, som er indført i (Verg. Forudsætningen?). Ja, Forudsætningen, som den her blev udtalt ogsaa paa det ærede Medlems Begne, som nu afbrød mig, fordi ogsaa han har under sin Deltagelse i Hærens Behandling ifjor støttet den Opfattelse, at det var samtlige Grupperes Mening at opretholde Stabsfregentens Stilling, og den Udtalelse, som fremkom her i Salen blev — jeg gjentager det — besvaret af den ærede Minister ikke paa den Maade, som den ærede Minister refererede, at han havde yttret sig, nemlig at han skulde se at indbefomme flere af de Hærens Overtagertjeneste — en saadan Udtalelse faldt ikke fra den ærede Ministers Side, men tværtimod, efter at hin Udtalelse var falden fra mig, svarede den ærede Minister positivt, at han loyalt skulde gennemføre Loven, og det med Hensyn til alle dens Bestemmelser, og ligesaa vist er det, at det ikke er rigtigt, hvad den ærede Minister sluttede med at sige, at han ikke havde Grund til ikke at gennemføre en Foranstaltning som den her omhandlede, blot fordi den ikke harmonerer med enkelte Medlemmers Ønsker. Heller ikke med Hensyn til denne Uttring har den ærede Minister Noget at bygge paa; thi det dreiede sig ikke her om enkelte Medlemmers Ønske, men om en paa de forskjellige Grupperes Begne i Thinget udtalt Ansættelse, der ikke fra nogen Side sandt Modsigelse. Vi havde derfor god Grund til at gaa ud fra, at denne Bestemmelse vilde blive udført, saaledes som vedtaget af Thinget, og dersom den kom i Strid med den ærede Ministers Opfattelse, eller han stødte paa Vanskeligheder ved dens Gennemførelse, ser jeg ikke rettere, end at den

ærede Minister saa ikke kunde paatage sig Ansvar for at gennemføre en Foranstaltning sif imod de Forudsætninger, hvorunder den var indført.

Krigsministeren (Kauffmann): Uagtet Diskussionen om Stabsfregenternes fremtidige Stilling strengt taget ikke hører hen under Finantslovens Behandling, skal jeg dog bede det høie Thing om at stænte mig et Par Diebliffes Opmærksomhed, for at jeg kan gjendrive, hvad det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgfreds (Boffen) har fremsørt. Det ærede Medlem gav igaar en historisk Fremstilling af Stabsfregentinstitutionens Udvikling. Men i denne Fremstilling udelod han ubevidst — det antager jeg — meget vigtige Bestemmelser. I Hærens Lov af 1842, da Institutionen for første Gang indførtes, idet Artilleriet fik endel Overtagertjeneste, troede han at finde udtalt, at der derved var blevet stabt en Mellemting mellem Officers- og Underofficersklassen, thi han sagde udtrykkelig, at Hærens Hænder en saadan Klasse, der rangerede mellem Officerer og Underofficerer eller idetmindste indtog en tjenstlig Stilling mellem Officerer og Underofficerer. Det er ikke ganske korrekt, thi i de almindelige Bestemmelser for Artilleriet — og det var kun Artilleriet, disse Bestemmelser angik, Ingeniørene fik dengang ingen Overtagertjeneste — udtales det, at Overtagertjenesterne skulde danne Artilleriets første Underofficersklasse, og ved Laboratoriet skulde de vælges med det Formaal for Die, at de vare særdeles dygtige Mestre i Alt, hvad der angik Forsørbidgelsen af Fyrværkerisager. Deraf fremgaar tilstrækkelig tydeligt, at man aldrig har villet give dem en Mellemstilling, og den Bestemmelse, at de ved Laboratoriet særlig skulde være dygtige Mestre i Forsørbidgelsen af Fyrværkerisager, sætter dem bestemte i Underofficersklassen; thi Forsørbidgelsen af Fyrværkerisager paahvile, hvad den vanskelige Del angaar, især Fyrværkerne; de skulde altsaa paa en Maade kun være de første Fyrværkere, hvilket Betegnelsen ogsaa tilstrækkelig angiver. Under Krigen i 1848 udnævntes der ganske sikkert endel Overtagertjenester, og det blev dengang udtalt, at de skulde bruges til enkelte Officerstjenester; men det var jo Nøden, der dengang tvang til at give dem denne Bestemmelse, og det blev tillige udtalt, at de efter Krigen atter skulde kunne anvendes som Kommanderfregenter, hvilket tilstrækkelig viser, hvad Meningen med Overtagertjenestestillingen har været. De Overtagertjenester, der udnævntes i 1848—50, ere jo forresten vistnok efterhaanden uddøde, ligesom ogsaa de Overtagertjenester, der i Genhold til Loven af 26de August 1864 udnævntes efter Krigen i 1864, efterhaanden isjæ Loven skulde uddø som saadanne. Først Loven af 6te Juli 1867 fastslog den nye Institution, men hverken Loven af 6te Juli 1867 eller Tillæget af 25de Juli f. N. indeholder Noget som-